

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi poli. Veljajo v tiskarnicijemane za celo leto 3 gld. 60 kr., za polleta 1 gld. 80 kr., za četrtleta 90 kr., pošiljanje po pošti pa za celo leto 4 gld. 20 kr., za polleta 2 gld. 20 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr. nov. den.

☞ V Ljubljani v sredo 23. decembra 1868. ☞

Gospodarske stvari.

Kako se bo obrnilo 10.000 gold. pogozdevanji Krasa namenjenih?

S Krasa 16. grudna. — ? — Ministerstvo kmetijstva kaže v vsem, da mu je v resnici mar za napredek kmetijstva. In res, bil je zadnji čas, da je veslo kmetijstva v roke vzel mož, koji ga vé po pravi poti voditi; upanje je tedaj pravično, da se železna srajca sname našemu kmetijstvu, na kateri se je bralo: „kar se je Anžek učil, to Janez zna, in kar ta zna, to se Anžé uči!“ Slišali smo tudi, da je sl. ministerstvo za pogozdevanje Krasa odločilo 10.000 gold. Gozd sploh ni le za kranjsko Notranjsko, temuč za celi Kras prevažna stvar. Dobro je tedaj ta novica déla našemu srcu. Vprašamo tedaj: kam in za kaj se porabi ovih 10.000 gold., ki so iz državne kase odmerjeni za lesorejo na Krasu?

Kdor pogozdenju Krasa tako važnost daje, kakor je res ima, ne bode nam zameril, da hrepenimo po odgovoru na to vprašanje.

Tudi bivši tržaški deželni poglavar baron Bach je kazal, da ima srce za goli Kras, al storil je celó malo ali najbrže celó nič. Res, da je postavil gozdnega nadzornika za pogozdevanje Krasa; al vzel je v službo v kljub našim prošnjam moža, po katerem nimamo upanja, da se bode ozelenil pusti Kras.

Véliki zbor kmetijske družbe

v Ljubljani 24. novembra t. l.

(Dalje.)

Popoldne je zbor nadaljeval svoje obravnave.

Gosp. L. Dimic, ud glavnega odbora, je poročal o živih mejah, za ktere naj se, ako so tako narejene, kakor je poslednji zbor sklenil, delijo medalje, in da je odbor po sklepu onega zbora natisniti dal knjižico v 2000 iztisih s podobami (1500 slovenskih, 500 nemških), ktera podučuje, kako naj se izrejajo žive meje (ploti). Po kratki razpravi, ktere sta se udeležila pl. dr. Wurzbach, ki zagovarja take meje le v posestvu gospodarjevem, ker zunaj tega je „živa meja živ tat“, in pa gosp. Lasnik, kateri želi, naj se prednost medalje dá takim plotom, kateri so narejeni po podobi, ki jo je družba v omenjeni knjižici na svitlo dala, so obveljali sklepi poslednjega zbora z dodatkom Lasnikovim.

Potem bere gosp. Lasnik, ud glavnega odbora, sporočilo odborovo o kmetijsko-gozdarskem časniku. Predlogi odborovi segajo v to, naj se namesti sedanjega letnika izdaja ta časnik tolikrat na leto, kolikrat je

za 3 pôle gradiva nabranega, in udom brezplačno daje. — O tem sporočilu je bila živahna razprava. Gospod Dežman se spodtikuje nad besedami sporočilnimi, ktere pravijo, da „narod naš, ki le slovenski ume, ne potrebuje družega časnika, ker „Novice“ vse prinašajo, kar se domá ali po svetu za kmetijstvo novega dobrega zgodí ali iznajde“, in pravi, da o letošnji bolezní svilnih gosenic niso priobčile sporočila, kaj se je godilo ter vpraša: v kateri zvezi so „Novice“ z družbo kmetijsko? Potem očituje, da „naznanila kmetijske družbe“ ne prinašajo popolnega računa in proračuna. — Dr. J. Bleiweis mu na to odgovarja, da se v „Novicah“ o kmetijskih zadevah vse nahaja, kar se godí po svetu in je praktične vrednosti za naše ljudstvo; kdor druge kmetijske časnike prebira, mora to potrditi. O bolezní svilnih gosenic so „Novice“ že toliko novic prinesle, da je škoda za papir, ker še dandanes nič o naturi te bolezní ne vemo. Pl. dr. Wurzbach potrjuje dr. Bleiweisu, da nemški kmetijski časniki napisujejo cele kupe pôl, da pa se nahaja le veliko besedovanja, a malo jedra za praktičnega kmeta. — V tem smislu govori tudi dr. Orel. — Gosp. Schollmajer se ne čudi govoru Dežmanovemu, ker so mu „Novice“ znan trn v peti, „Novice“ niso nikoli bile lastnina družbina in hoče to spričati s sporočilom rajncega župana Hradeckega; ker pa predsednik misli, da ta stvar ne spada v to obravnavo in tudi gosp. Dimic pravi, da v svojem predlogu, ki ga je v poslednjem zboru stavil zarad družbinega časnika, ni imel „Novic“ v mislih, popusti g. Schollmajer dalje dokaze, dodavši le še to, da natančni pregled družbinega računa je vsakemu udu vsak čas odprt, ker se udje v občnem zboru še posebno v ta pregled vabijo. — Ko je še pl. dr. Wurzbach govoril za to, naj se tudi slovenski sestavki novega časnika predstavljajo v nemški, kakor nemški v slovenski, ker tudi slovenske razprave zaslužijo nemškemu svetu priobčene biti, so bili odborovi predlogi z dostavkom g. L. Dimica sprejeti, naj ta kmetijsko-gospodarski časnik izhaja saj dvakrat na leto. — Ker je g. dr. Ahačič poročevalec o okrajnih logarjih ali okrajnih gozdnarjih bolan, je g. Schollmajer bral njegovo sporočilo, o katerem se je vnela dolga in živahna razprava. Jedro sporočila tega je bilo to-le: Gosp. L. Dimic je o priliki stoletnice kmetijske družbe spisal spomenico, v kateri nasvetuje vpeljavo okrajnih logarjev (Distriktsförster). Gozdarski odsek kmetijske družbe, kteremu je dr. Jan. Ahačič predsednik, je pretresal ta nasvet in poprašal še druge izvedence za njihovo mnenje. Z gosp. L. Dimicem enim misli za vpeljanje tacih logarjev je le g. Schollmajer, vsi drugi gozdnarji, kakor g. Ed. Rande, g. Fr. Vičel, g. K. Seitner, g. A. Sovan so zoper vpeljavo okrajnih logarjev, ktere bi imeli